

π. Ἀθανασίος Ἀναστασίου*

«Ἡ παραλαβή καί ἡ χρήση τοῦ προσωπικοῦ ἀριθμοῦ καί τῆς ἠλεκτρονικῆς ταυτότητας μᾶς εἰσάγουν σέ μία ἀμαρτητική βιοθεωρία ἐθελούσιας ὑποδούλωσης στήν καθοδήγηση, χειραγώγηση, ἐνοχοποίηση καί ποινικοποίηση τῆς προσωπικῆς μας ζωῆς, ἀντίθετα πρός τίς προδιαγραφές τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ μας».

Ἡ εἰσαγωγή τοῦ Προσωπικοῦ Ἀριθμοῦ (Π.Α.) καί τῆς ἠλεκτρονικῆς ταυτότητας ἀπό τήν ἑλληνική πολιτεία ἀποτελεῖ μία σημαντική ἐξέλιξη στόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο τό κράτος διαχειρίζεται τήν ταυτοποίηση τῶν πολιτῶν. Παράλληλα μέ τίς ποικίλες τεχνικές, νομικές καί διοικητικές παραμέτρους, ὑπάρχουν καί οἱ βαθύτερες διαστάσεις αὐτῆς τῆς ἀλλαγῆς. Τό παρόν κείμενο θά ἐπιχειρήσει, σὺν Θεῷ, νά ἀναδείξει κάποιες ἀπό τίς πνευματικές, θεολογικές καί ἀνθρωπολογικές ἐπιπτώσεις πού συνεπιφέρει ἡ καθολική καί ὑποχρεωτική ἐφαρμογή τοῦ Π.Α. καί τῆς ἠλεκτρονικῆς παρακολούθησης.

Εἶναι καθῆκον ὅλων μας νά μὴν σιωπήσουμε. Εἶναι καθῆκον μας νά ἐκφράσουμε τήν ἱερατική καί μοναχική μας συνείδηση, τόν διαχρονικό ἀγιοπνευματικό λόγο τῶν Ἀγίων Πατέρων, τόν αὐθεντικό καί ζωντανό λόγο τῶν συγχρόνων διακριτικῶν

γερόντων μας και όλων όσους παραμένουν πιστοί στην παράδοση της Ορθοδοξίας και πορεύονται «επόμενοι τοῖς ἁγίοις Πατράσι». Είναι καθήκον μας να αναλάβουμε τό μερίδιο της προσωπικής μας ευθύνης, αλλά και της ευθύνης μας έναντι τῶν πνευματικῶν μας τέκνων και πολλῶν πιστῶν, πού μᾶς ἐμπιστεύονται τήν ἀγωνία, τήν ἀνησυχία και τήν ἀντίθεσή τους στά τεκταινόμενα.

Μία ἀντίθεση πού ἐκφράζεται μέσω πολυάριθμων διαμαρτυριῶν, ἀναφορῶν, ἀποφάσεων, ἀνακοινώσεων, κειμένων, ψηφισμάτων, ἄρθρων, ἐπιστολῶν, δημοσιευμάτων, συζητήσεων πού παρήχθησαν ἀπό κληρικούς, μοναχούς, φορεῖς και συλλόγους.

Σκοπός μας δέν εἶναι, σέ καμία περίπτωση, νά ἐνσπείρουμε τόν πανικό ἢ νά παραστήσουμε τούς «προφήτες», ἀλλά νά ἐνημέρουμε μέ βάση και τά νεώτερα δεδομένα και νά συμβάλουμε στην καλλιέργεια τῆς καλῆς ἀνησυχίας και τοῦ ὁμολογιακοῦ φρονήματος. Καταθέτουμε, ἀπλά, τήν ἀνησυχία, τόν προβληματισμό μας, καθώς και τήν ἄρνησή μας νά συνομολογήσουμε τήν ὑπαγωγή και τήν ἐθελούσια δέσμευσή μας στό ἀντίχριστο ἠλεκτρονικό δεσμοκτήριο και τόν συσχηματισμό μας μέ τήν ἀποστασία τῆς ἐποχῆς μας.

Τό αὐτεξούσιο

Ἡ ψηφιακή ταυτοποίηση και ἡ ἀριθμοποίηση τοῦ προσώπου ἐγείρουν σοβαρά θεολογικά ζητήματα. Στην Ορθόδοξη παράδοση, τό πρόσωπο δέν ταυτίζεται μέ κάποιον ἀριθμό ἢ λειτουργική μονάδα τοῦ κράτους, ἀλλά εἶναι μία ἀνεπανάληπτη ὄντοτητα, φορέας τῆς θείας εἰκόνας. Ἡ μετατροπή τοῦ ἀνθρώπου σέ ἀριθμό, ἰδίως μέσω συστημάτων ψηφιακῆς παρακολούθησης, ἀντιστρατεύεται τῇ θεόσδοτη ἐλευθερία, τό αὐτεξούσιο τοῦ ἀνθρώπου και προσβάλλει τήν ἱερότητα και μοναδικότητα τοῦ προσώπου. Δέν πρόκειται ἀπλῶς γιά ἕνα τεχνικό ἢ διοικητικό ζήτημα, ἀλλά γιά ἀλλοίωση τῆς ὀρθόδοξης ἀνθρωπολογίας.

Ἡ ἔννοια τοῦ αὐτεξουσίου, ὅπως αὐτή διατυπώνεται στην ὀρθόδοξη θεολογία, συνιστᾷ θεμέλιο τῆς ἀνθρώπινης ἐλευθερίας. Τό αὐτεξούσιο εἶναι πραγματικά μοναδική και μεγαλειώδης δωρεά τοῦ Παναγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ μας πρὸς τόν ἄνθρωπο. Εἶναι ἡ δυνατότητα τοῦ ἀνθρώπου νά ἐξουσιάζει τόν ἑαυτό του, νά ἐπιλέγει ἐλεύθερα και ἀβίαστα τόν τρόπο τῆς ζωῆς του και τῆς δραστηριότητάς του.

Ὁ ἄνθρωπος ἔλαβε ἀπό τόν Θεό τό χάρισμα τῆς ἐλεύθερης βούλησης. Ἔλαβε δηλαδή στά χέρια του τό πηδάλιο τῆς ἐλευθερίας του. Μέ τό χάρισμα αὐτό θά μπορούσε νά κινηθεῖ πρὸς τήν καλή ἀλλοίωσή του, πρὸς τό «καθ' ὁμοίωσιν», τήν κατὰ χάριν θέωσή του δηλαδή, ἀξιοποιώντας τή σύμφυτη μέ τή φύση του θεία Χάρη. Θά μπορούσε, ὅμως, μέ τήν αὐτεξούσια κίνησή του νά ἐπιλέξει και τή διακοπή τῆς κοινωνίας του μέ τόν Θεό και ἐπομένως τήν ἀπομάκρυνσή του ἀπό τόν σκοπό τῆς δημιουργίας του.

Ὁ Πανάγιος Τριαδικός Θεός μας χαρίζοντας στόν ἄνθρωπο τό αὐτεξούσιο, τοῦ παρέχει τή δυνατότητα και τό δικαίωμα ὅχι μόνον νά Τόν ἀρνεῖται, ἀλλά και νά Τόν

ὕβριζει καὶ νά Τόν βλασφημεῖ! Πρέπει ἀπό μόνος του ὁ ἄνθρωπος, ἐλεύθερα καί ἐκούσια, νά θέλει νά ἀγαπᾷ τόν Θεό, νά θέλει νά σωθεῖ. Γι' αὐτό καί οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας χαρακτηρίζουν τό αὐτεξούσιο τοῦ ἀνθρώπου καί ὡς ἰσόθεο, φυσικά κατὰ χάριν. «Ἰσόθεον γάρ ἔστι τό αὐτεξούσιον»[1], μᾶς λέγει ὁ ἅγιος Γρηγόριος Νύσσης.

Ὅπως παρατηρεῖ ὁ Καθηγητής Δογματικῆς κ. Δημήτριος Τσελεγγίδης, «Δημιουργώντας ὁ Θεός ἐλεύθερο (αὐτεξούσιο) τόν ἄνθρωπο στερήσε τήν δυνατότητα καί στόν διάβολο νά ἀσκεῖ βία ἐπάνω στόν ἄνθρωπο. Ἔτσι μόνο μέ τήν πειθῶ ἢ τόν δόλο [ὄχι ἀναγκαστικά] μπορεῖ ὁ πονηρός διάβολος νά ἐπηρεάσει τήν θέληση τοῦ ἀνθρώπου καί νά τόν κάνει κοινωνό τῆς ἀποστασίας του»[2].

Τό αὐτεξούσιο δέν εἶναι ἀπλῶς μία ψυχολογική ἢ κοινωνική ιδιότητα, ἀλλά δῶρο θεϊκό, πού σχετίζεται ἄμεσα μέ τό κατ' εἰκόνα καί καθ' ὁμοίωσιν. Ὅπως ὅλα τά χαρίσματα τοῦ Θεοῦ στόν ἄνθρωπο, ἔτσι καί τό αὐτεξούσιο εἶναι ἀμετάκλητο καί ἀμετακίνητο, «ἀμεταμέλητα γάρ τὰ χαρίσματα καί ἡ κλήσις τοῦ Θεοῦ»[3] (διότι τά χαρίσματα καί ἡ κλήση τοῦ Θεοῦ εἶναι ἀμετάκλητα).

Τό αὐτεξούσιο τοῦ ἀνθρώπου δέν μπορεῖ νά τό ἀφαιρέσει κανεῖς ἐπίβουλος. Μπορεῖ, ὅμως, κάποιος μέ πάσης φύσεως πανουργίες καί μηχανορραφίες νά πειθαναγκάσει, νά ἐξαναγκάσει, νά συσκοτίσει καί τελικά νά πλανήσει τόν ἄνθρωπο, ὥστε νά ἀποδεχθεῖ εἴτε ἐκουσίως εἴτε ἀκουσίως (ἢ ἐξ ἀνάγκης) τήν ὑποταγή του σέ βλάσφημα καί ἀντίθεα κελεύσματα καί νομοθετήματα, πού στόχο ἔχουν τόν περιορισμό τῶν ἐλευθεριῶν καί τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅποιαδήποτε προσπάθεια περιορισμοῦ αὐτῆς τῆς θεοσδότου ἐλευθερίας, ὅπως ἡ ὑποχρεωτική ἀποδοχή ἑνός ἀριθμητικοῦ προσδιορισμοῦ (Π.Α.) καί τῆς ἡλεκτρονικῆς ταυτότητας ἐπιχειρεῖ νά ὑπονομεύσει, νά περιστέλλει καί τελικῶς νά χειραγωγήσει τό αὐτεξούσιο τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ ἐπιβολή τοῦ Π.Α., πού θά συνοδεύει κάθε πολίτη σέ ὅλες τίς πτυχές τῆς δημόσιας καί ιδιωτικῆς του ζωῆς, μετατρέπει τήν ἡλεκτρονική ταυτότητα σέ πολυεργαλεῖο καταστρατήγησης τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων καί φαλκίδευσης τῶν ἐλευθεριῶν, παραπέποντας στή θεοποίηση τῆς πληροφορίας καί τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης καί ἀνοίγοντας διάπλατα τόν δρόμο στόν μετανθρωπισμό.

Τό φαινόμενο τοῦ μετανθρωπισμοῦ (transhumanism), μέ τήν προώθηση τῆς τεχνολογικῆς ἀναβάθμισης τοῦ ἀνθρώπου, βρίσκεται σέ πλήρη ἀντίθεση μέ τήν Ὁρθόδοξη θεώρηση γιά τόν ἄνθρωπο. Ἡ εἰσαγωγή τεχνολογικῶν παρεμβάσεων στή ζωή τοῦ ἀνθρώπου συνιστᾷ σοβαρή ἀπειλή κατὰ τῆς ιερότητας τῆς ἀνθρώπινης ὑπόστασης. Ὁ ἄνθρωπος δέν εἶναι ἀντικείμενο βιοτεχνολογικοῦ πειραματισμοῦ, ἀλλά πρόσωπο προορισμένο γιά κοινωνία μέ τόν Δημιουργό καί Θεό του. Σκοπός τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὁ ἁγιασμός του, δηλαδή ἡ κατὰ χάριν θέωσή του.

Στόν ἀντίποδα τοῦ δημιουργικοῦ θελήματος τοῦ Θεοῦ οἱ σύγχρονες τεχνολογικές παρεμβάσεις μᾶς εἰσάγουν καί μᾶς δεσμεύουν σέ ἕνα ἀνελεύθερο, ἀντίθεο καί ἀντίχριστο σύστημα μέ ποικίλες πνευματικές προεκτάσεις καί συνέπειες.

Βλασφημία

Ἡ ἐκούσια καί συνειδητή ἀντιστράτευση στό δημιουργικό θέλημα καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ συνιστᾷ βλασφημία κατὰ τοῦ Παναγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ μας. Τέτοιες περιπτώσεις βλασφημίας ἀποτελοῦν οὐσιαστικά ἡ νομοθέτηση τοῦ Προσωπικοῦ Ἀριθμοῦ (ἄρθρο 11 τοῦ ν. 4727, ΦΕΚ 184 Α – 23/9/2020) καί τῆς ἠλεκτρονικῆς-ψηφιακῆς ταυτότητας (Ὑπουργικὴ Ἀπόφαση 3021/19/84, ΦΕΚ Β' 5328/7-9-2023). Κι αὐτό, διότι ὄχι μόνο διαστρέφει καί ἀμφισβητεῖ, ἀλλὰ καί ἀντιστρατεύεται μέ περισσὴ ἔπαρση καί ἀλαζονεῖα τὸν ἴδιο τὸν Δημιουργό μας, περιφρονώντας τὴ μέγιστη δωρεὰ Του, τὴ θεία δωρεὰ τοῦ αὐτεξουσίου. Πρόκειται γιὰ πραγματικὴ ἀχαριστία πρὸς τὸν Οὐράνιο Πατέρα μας· γιὰ ἀνταρσία καί ἀνυπακοή πρὸς τὸ θέλημά Του· γιὰ παραβίαση καί καταπάτηση τῶν προδιαγραφῶν τῆς δημιουργίας μας, βάσει τῶν ὁποίων μᾶς ἔπλασε ὁ Πάνσοφος Δημιουργός μας.

Ἡ διαρκὴς, ὅμως, συστηματικὴ καί στοχευμένη θεσμοθέτηση ἀντίχριστων νομοθετημάτων ἀποτελεῖ σταθερὴ ἐπιλογή τοῦ σύγχρονου ἀντίθεου καί ἀντίχριστου πολιτικοῦ συστήματος, πού ἐθίζει τοὺς ἀνθρώπους σὲ ἕναν ἀνάλογο τρόπο ζωῆς, πού θά φαντάζει πλέον μονόδρομος γιὰ τὸν καθένα.

Μία ἀκραία ἐκδήλωση, ἀλλὰ καί ἡ τραγικότερη, αὐτῆς τῆς βλάβης πολιτικῆς εἶναι ἡ πρόσφατη ψήφιση τοῦ νόμου γιὰ τὸν γάμο τῶν ὁμοφυλοφίλων (Ν. 5089/2024, ΦΕΚ Α' 27). Ὑποστήκαμε, δυστυχῶς, οἱ Ἕλληνες καί αὐτὴ τὴ μέγιστη ντροπὴ, νὰ θεσμοθετηθεῖ ἡ παρά φύσιν ἀμαρτία μέ νόμο τῆς Πολιτείας. Ἐνα νόμο πού δυστυχέστατα τὸν ἐπικύρωσε καί τὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας (Ὁλομέλεια ΣτΕ 30/5/2025), προσθέτοντας στό δικαίωμα τοῦ γάμου τῶν ὁμοφυλοφίλων καί τὴν υἱοθεσία παιδιῶν(!). Δυστυχῶς, ἔχουμε τὸ τραγικὸ προνόμιο νὰ εἴμαστε ἡ πρώτη ὁρθόδοξη χώρα πού νομοθέτησε τὸν πολιτικὸ γάμο τῶν ὁμοφυλοφίλων καθὼς καί τὸ δικαίωμα υἱοθεσίας παιδιῶν.

Εἶναι πραγματικά τραγικὸ ὅτι οἱ ἐμπνευστές καί θεσμοθέτες τῶν ἀνίερων αὐτῶν νόμων ξεπέρασαν ἀκόμη καί τοὺς Σοδομίτες καί Γομορρίτες καθὼς καί τοὺς κατοίκους στὴν ἐποχὴ τοῦ Νῶε. Διότι ὅλοι ἐκεῖνοι, παρότι ἦσαν ὑπόδουλοι στὰ σαρκικά πάθη τους καί κυρίως στὰ παρά φύσιν ἀμαρτήματα, δέν τόλμησαν, ὅμως, νὰ τὰ νομιμοποιήσουν καί νὰ τὰ θεσμοθετήσουν μέ κάποιον θρησκευτικὸ ἢ πολιτικὸ νόμο.

Ὁ Ἅγιος Νεκτᾶριος, Ἐπίσκοπος Πενταπόλεως ἀποτυπώνει μέ τὸν πλέον χαρακτηριστικὸ καί ἀποκαλυπτικὸ τρόπο καί ἀναδεικνύει τὴ βαθιὰ σύνδεση μεταξὺ τῆς σχέσης τοῦ ἀνθρώπου μέ τὸν Θεὸ καί τῆς συμπεριφορᾶς του στὴν κοινωνία. Κατὰ τὸν Ἅγιο Νεκτᾶριο, ἡ βλασφημία δέν εἶναι μόνο προσβολὴ πρὸς τὸν Θεό, ἀλλὰ καί ἔνδειξη ἠθικῆς κατάπτωσης πού ἐπηρεάζει τὴν κοινωνικὴ συμπεριφορὰ τοῦ ἀνθρώπου. Μᾶς λέγει συγκεκριμένα ὁ Ἅγιος:

«Ὁ βλάσφημος... ἡρνήθη τὸ πρὸς τὸν Θεὸν καθῆκον αὐτοῦ, ἡρνήθη τὸ κύρος τοῦ θείου νόμου καί ἐγκατέλιπεν αὐτόν, ὑβρίσας καί νόμον καί νομοθέτην... Πῶς ὁ τὰ θεῖα ἐκφασίνας θέλει σεβασθῇ τὰ ἀνθρώπινα; Πῶς θέλει ἐκπληρώσει καθῆκον πρὸς τὴν κοινωνίαν ὁ τὸ ὕψιστον τῶν ἑαυτοῦ καθηκόντων παραλιπών;»[4].

Ὁ Ἅγιος Νεκτάριος ἐπισημαίνει ὅτι ὁ βλάσφημος εἶναι ἐπικίνδυνος γιὰ τὴν κοινωνία, διότι ἡ καρδιά του ἔχει πωρωθεῖ καὶ ἔχει χάσει τὴν εὐαισθησία τῆς συνειδήσεως, καθιστῶντας τον ἱκανό γιὰ κάθε κακουργία. Ἄν κάποιος δέν σέβεται τόν Θεό, πῶς μπορεῖ νά σεβαστεῖ τούς ἀνθρώπους; Ἡ ἔλλειψη σεβασμοῦ πρὸς τόν Θεό ὁδηγεῖ σέ ἔλλειψη σεβασμοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπο. Ἡ πνευματική κατάσταση τοῦ ἀνθρώπου ἐπηρεάζει ἄμεσα τὴ συμπεριφορά του στὴν κοινωνία. Ἡ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τόν Θεό καὶ ἡ περιφρόνηση τοῦ θείου νόμου ὁδηγεῖ σέ ἠθική ἀποσύνθεση καὶ κοινωνική ἀνευθυνότητα.

Καὶ ὁ Μέγας Ἀθανάσιος τονίζει γιὰ τούς βλασφήμους τὰ ἑξῆς: «Ὁ μὲν ἁμαρτάνων παραβαίνει νόμον, ὁ δὲ βλασφημῶν, εἰς αὐτὴν ἀσεβεῖ τὴν θεότητα»[5]. Γι' αὐτό καὶ οἱ θεσμοθέτες ὅλων αὐτῶν τῶν ἀνίερων καὶ ἀντίθεων νομοθετημάτων ἀσεβοῦν καὶ βλασφημοῦν τόν Πανάγιο Τριαδικό Θεό μας.

Ἡ ἄνεση καὶ ἡ βία ὡς ἐργαλεῖα ἐπιβολῆς

Ὅπως ἔχουν ἐπισημάνει πολλοὶ ἅγιοι τῆς Ἐκκλησίας μας, παλαιοὶ καὶ σύγχρονοι, βασικό σημεῖο πνευματικῆς παράλυσης καὶ πτώσης εἶναι οἱ ἀνέσεις. Ἡ ἄνεση ἀσκεῖ μία ἰδιόμορφη βία καὶ ἀποσυνθέτει τὴν πνευματική μας ὑπόσταση· τμηματικά ἢ συστηματικά ἡ ἄνεση παραλύει τὴν πνευματική ζωή τοῦ χριστιανοῦ καὶ αὐτό ὁδηγεῖ σέ εὐκολότερες πτώσεις καὶ ἐκπτώσεις τῆς πίστεως. Ὅταν ὁ χριστιανός ἀποδυναμωμένος πνευματικά, συναντᾷ καὶ τὴ βία τῆς ἐξουσίας, πολὺ εὐκόλα ὁδηγεῖται σέ συμβιβασμούς καὶ παραδίδεται στὴν ἀλλοίωση τῆς συνειδήσεώς του καὶ τῆς πίστεώς του.

Ἡ ἄνεση σέ συνδυασμό μέ τόν φόβο δημιουργοῦν ἰσχυρή καὶ διαρκή ψυχολογική ἐξάρτηση στὴν ὁποία βασίζονται ὅλα τὰ συστήματα ἐλέγχου τῶν ἀνθρώπων. Αὐτός εἶναι καὶ ὁ λόγος πού ὅλες οἱ κυβερνήσεις μᾶς ὑπόσχονται καὶ μᾶς παρέχουν συνεχῶς πλεῖστες ὅσες ἀνέσεις καὶ εὐκολίες σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς ζωῆς, κυρίως στὸν τεχνολογικό καὶ ψηφιακό, ἀπὸ τίς ὁποῖες δέν θά μπορούμε νά ἀποδράσουμε. Ὁ φόβος καὶ ἡ ἐξάρτηση προκαλοῦνται ἀπὸ τόν κίνδυνο τῆς στέρησης, ἀπὸ τόν κίνδυνο νά πονέσουμε ἢ νά ὑποβληθοῦμε σέ κάποια δοκιμασία. Ἡ αἴσθησις ὅτι μπορεῖ νά μὴν ἀπολαύσουμε ὅσα ἐπιθυμοῦμε ἢ ὅτι θά ἀπωλέσουμε αὐτά στά ὁποῖα εἴμαστε προσκολλημένοι ἢ ὅτι θά ἐκδιωχθοῦμε, μᾶς προκαλεῖ ἔντονο καὶ διαρκή φόβο καὶ ψυχολογική βία. Ὅλες αὐτές οἱ παρεχόμενες καὶ ἐπιβαλλόμενες ἀνέσεις στίς ὁποῖες ἐθιζόμαστε καὶ ἀπὸ τίς ὁποῖες δέν διανοούμεστε κἂν νά ἀπεγκλωβιστοῦμε, μᾶς εἰσάγουν σέ ἕναν μονόδρομο ἀπὸ τόν ὁποῖο τελικά ἀδυνατοῦμε νά ἐπιστρέψουμε.

Γι' αὐτό καὶ σύγχρονοι ἐνάρετοι καὶ διακριτικοὶ γέροντες τονίζουν ὅτι «ὁ Χριστός, ἡ Παναγία καὶ οἱ ἅγιοι στενοχωροῦνται πολὺ καὶ δέν θέλουν νά πάρουμε οὔτε Προσωπικό Ἀριθμό οὔτε ἠλεκτρονικές ταυτότητες».

Ἡ παραλαβὴ προσωπικοῦ ἀριθμοῦ καὶ ἠλεκτρονικῆς ταυτότητας δέν συνιστοῦν βεβαίως τὴ μεγάλη καὶ ὀριστική πτώση τοῦ χάραγματος. Ἀγιογραφικά καὶ πατερικά ΜΟΝΟ τό χάραγμα εἶναι ἡ ΠΤΩΣΗ, πού μᾶς χωρίζει ἀπὸ τόν Θεό καὶ τὴν Αἰώνιο Βασιλεία Του τελειωτικά καὶ ἀνεπίστροφα. Τό χάραγμα θά δοθεῖ μόνο μέ τὴ

συγκατάθεσή μας πού θά ίσοδυναμεί μέ ξεκάθαρη ἄρνηση τοῦ Θεοῦ. Ὁ προσωπικός ἀριθμός καί οἱ ἠλεκτρονικές ταυτότητες εἶναι βέβαια πτώσεις, πού μποροῦν, ὅμως, νά ἰατρευθοῦν μέ εἰλικρινή καί ἔμπρακτη μετάνοια. Πῶς, ὅμως, μποροῦμε νά εἴμαστε βέβαιοι ὅτι θά προλάβουμε νά μετανοήσουμε, πρὶν ἔλθει ὁ θάνατος, καθώς κανεῖς δέν γνωρίζει πόσο θά ζήσει καί ἂν θά ἔχει χρόνο νά μετανοήσει.

Ἡ ἐπέλαση τῆς τεχνητῆς νοημοσύνης, χωρίς ὅρους καί ὅρια, μέ ἀπρόβλεπτα ἀποτελέσματα καί συνέπειες στή ζωὴ τῶν ἀνθρώπων· ἡ συνεχῆ παρακολούθηση, βαθμολόγηση, ἀξιολόγηση τοῦ ἀνθρώπου μέ βάση τό μοντέλο τῆς Κίνας· ἡ ἐπιβολὴ ποινῶν καί εἰδικῶν συμπεριφορῶν δημιουργοῦν μία συνθήκη ἐξαναγκασμοῦ ἀπὸ τὴν ὁποία πολὺ δύσκολα θά μποροῦμε νά ἐξέλθουμε.

Τό ἴδιο δύσκολο ἕως ἀδύνατο θά εἶναι νά ἀπεγκλωβιστοῦμε καί νά ἀπεξαρτηθοῦμε ἀπὸ τὴν ψυχοφθόρο συνήθεια τῶν ὑπερβολικῶν ἀνέσεων καί τεχνολογικῶν εὐκολιῶν μέ μοιραία συνέπεια οἱ προδρομικὲς αὐτὲς πτώσεις νά μᾶς ὁδηγήσουν τελικὰ στή μεγαλύτερη καί ἀνεπανόρθωτη πτῶση τοῦ χαράγματος.

Κατὰ συνέπεια, ὁ προσωπικός ἀριθμός καί ἡ ἠλεκτρονικὴ ταυτότητα δέν εἶναι μία ἀπλὴ πτῶση, πού συγχωρεῖται μέ μία τυπικὴ ἐξομολόγηση. Ἡ μετάνοια ἀπαιτεῖ θλίψη, στενοχωρία καί ἀποκατάσταση τῆς πτώσης, πράγμα πολὺ δύσκολο ἕως ἀκατόρθωτο. Δέν εἶναι εὐκόλο νά ἀφήσει κανεῖς τίς πάμπολλες ἀνέσεις καί διευκολύνσεις πού τοῦ παρέχει τό σύστημα καί νά ἐπιστρέψει στήν πτωχεία, τὴν ἀφάνεια, τίς δυσκολίες καί νά τεθεῖ ἐκτός τοῦ κοινωνικοῦ σώματος.

Ὁ ἐνάρτεος καί διακριτικός μακαριστὸς γέροντας Μελέτιος Κυραλάκης (ἐκοιμήθη στίς 7 Δεκεμβρίου τοῦ 2024 σέ ἡλικία 96 ἐτῶν), ὁ πρῶν ἐρημίτης ἀγιορείτης μοναχός, σέ συνάντησή μας στίς 9 Ἰουλίου 2024 μᾶς ἔλεγε ὅτι: «Ὁ προσωπικός ἀριθμός καί ἡ ταυτότητα εἶναι δίδυμα· ὁποῖος θά πάρει τὸν ἀριθμὸ θά πάρει καί τὴν ταυτότητα. Ἡ ταυτότητα εἶναι σκλαβιά καί βαρβαρότητα πού θά τὴν ἐπιλέξει κανεῖς μόνος του».

Ἡ παραλαβὴ καί ἡ χρῆση τοῦ προσωπικοῦ ἀριθμοῦ καί τῆς ἠλεκτρονικῆς ταυτότητας μᾶς εἰσάγουν σέ μία ἁμαρτητικὴ βιοθεωρία ἐθελούσιας ὑποδούλωσης στήν καθοδήγηση, χειραγώγηση, ἐνοχοποίηση καί ποινικοποίηση τῆς προσωπικῆς μας ζωῆς, ἀντίθετα πρὸς τίς προδιαγραφές τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ μας.

Γι' αὐτό καί ἀρνούμαστε ἐκ τῶν προτέρων τὴν εἴσοδό μας στό συγκεντρωτικό, ὀλοκληρωτικό, ὀλέθριο, ἀντίθεο καί ἀντίχριστο αὐτό σύστημα. Ἀρνούμαστε ἐξ ἀρχῆς ὁποιαδήποτε δέσμευση καί παγίδευσή μας σέ μία ἀδιέξοδη καί θανάσιμη πνευματικὰ πορεία ἀπὸ τὴν ὁποία δέν θά ἔχουμε τὴ δύναμη καί τὴ δυνατότητα νά ἐξέλθουμε. Ἀρνούμαστε νά προχωρήσουμε σέ ὀλισθηροὺς μονόδρομους χωρὶς ἐπιστροφή• ἀρνούμαστε νά γίνουμε ὅργανα τῶν ἀντίθεων δυνάμεων τῆς σύγχρονης ἀποστασίας•

ἀρνούμαστε τίς μεθοδεῖες τῆς Νέας Ἐποχῆς, τῆς Παγκοσμιοποίησης καί τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων.

Ἀρνούμαστε, τέλος, τὴν ἐθελούσια ἐκχώρηση τῆς θεοσδότου ἐλευθερίας μας καί τὴ

μετατροπή μας από πρόσωπα μέ ὄνομα σέ ἀπρόσωπους ἀριθμούς. Ὁ διάβολος μισεῖ τό Ἅγιο Βάπτισμα καί τό ὄνομα πού παίρνει ὁ κάθε χριστιανός. Μέ τό Ἅγιο Βάπτισμα ἐκθρονίζεται ὁ διάβολος πού ἐμφωλεύει στήν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου καί εἰσέρχεται καί ἐγκαθίσταται τό Ἅγιο Πνεῦμα καί ταυτόχρονα ὁ κάθε χριστιανός ἀποκτᾷ προσωπικό φύλακα καί συνοδό ἄγγελο. Μέ τό χριστιανικό δέ ὄνομα, τό ὄνομα τῆς Παναγίας ἢ τῶν Ἀγίων, ὁ κάθε χριστιανός ἀποκτᾷ καί προστάτη Ἅγιο πού εὐχεται καί μεσιτεύει γιά τή ζωή του καί τή σωτηρία του.

Δυστυχῶς, σήμερα, πολλοί ἄνθρωποι συζοῦν χωρίς θρησκευτικό γάμο καί δέν βαπτίζουν τά παιδιά τους. Πρόκειται γιά μία τραγική συνήθεια, ἡ ὁποία ἔχει ἤδη ξεκινήσει καί αὐξάνεται γεωμετρικά, προσφέροντας πολύ μεγάλη χαρά καί ἱκανοποίηση στόν διάβολο.

Κατά τόν Ἅγιο Νεκτάριο, «Ὁ βλάσφημος εἶναι ἐπίορκος, διότι ἠθέτησε τήν ἐν τῷ βαπτίσματι ὁμολογίαν του, ὑποσχεθείς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὅτι συντάσσεται αὐτῷ [τῷ Χριστῷ]· ὁ βλάσφημος ἠρνήθη τόν Χριστόν!»[6].

Ἄς μήν λυπήσουμε τόν Ἅγιο Τριαδικό Θεό μας, τήν Παναγία μας καί τούς ἁγίους μας. Ἄς πράξουμε, μέ τήν χάρη τοῦ Θεοῦ, τό πρέπον πού εἶναι νά ἀρνηθοῦμε τόν προσωπικό ἀριθμό καί τήν ἠλεκτρονική ταυτότητα μέ ὅποια θυσία καί ὅποιο κόστος. Ὁ Κύριός μας, βλέποντας τήν ὁμολογία μας, θά φροντίσει ὁ ἴδιος, ὡς στοργικός Πατέρας, γιά τά παιδιά Του.

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί, ἄς θυμηθοῦμε τόν Ἅγιο Κοσμᾶ τόν Αἰτωλό, τόν σωτήρα τοῦ γένους μας: «Ψυχή καί Χριστός σᾶς χρειάζονται. Αὐτά τά δύο ὅλος ὁ κόσμος νά πέση, δέν ἔμπορεῖ νά σᾶς τά πάρη, ἐκτός καί τά δώσετε μέ τό θέλημά σας»[7].

Ἄς μήν τά ἐκχωρήσουμε, λοιπόν, καί ἄς ἐκφράσουμε τήν ἀντίστασή μας μέ τήν χάρη, τήν εὐλογία καί τήν δύναμη τοῦ Παναγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ μας καί τίς πρεσβεῖες τῆς Κυρίας μας Θεοτόκου καί τῶν μυριάδων Ἀγίων μας, μέ ἥρωικό καί ὁμολογιακό φρόνημα, προσευχή καί μετάνοια.

Καί ἐπιτέλους ἄς βροντοφωνάξουμε παντί σθένει καί πάσῃ δυνάμει στά βλάσφημα καί ἀπάνθρωπα σχέδιά τους, τήν πιό ὁμορφη, τήν πιό ἐνδοξη, τήν πιό ἥρωική ἐλληνική λέξη: ΟΧΙ !!!

ΟΧΙ στόν Προσωπικό Ἀριθμό

ΟΧΙ στή νέα ἠλεκτρονική ταυτότητα

ΟΧΙ στή Νέα Τάξη Πραγμάτων

Μέγα τό Ὄνομα τῆς Ἀγίας Τριάδος

[1] Ἀγίου Γρηγορίου Νύσσης, Εἰς τοὺς κοιμηθέντας, G.N.O. IX.1, σ. 54.1-10, ΕΠΕ 10,

σελ. 182-183. Μετάφραση: Ἐπειδὴ δηλαδή ὁ ἄνθρωπος ἔγινε ὅμοιος μέ τόν Θεό καί μακάριος, τιμημένος μέ τό αὐτεξούσιο (γιατί ἡ αὐτεξουσιότητα καί ἡ ἐλευθερία εἶναι ιδιότητες τῆς θείας μακαριότητος)... Ἄν δηλαδή ἀποσποῦσε τήν ἀνθρώπινη φύση μέ τήν βία καί τόν καταναγκασμό ἀπό ὅ,τι τῆς ἄρесе, ὅταν εἶχε ὁρμήσει σύμφωνα μέ τήν αὐτεξούσια κίνησή της σέ πράγματα ἀνεπίτρεπτα, τό γεγονός θά ἦταν ἀφαίρεση τοῦ ἐξαίρετου ἀγαθοῦ καί ἀποστέρηση τῆς ισόθεης τιμῆς (γιατί τό αὐτεξούσιο εἶναι ισόθεο).

[2] Ὁμιλία στούς φοιτητές τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, Holy Cross, τῆς Βοστώνης, Η.Π.Α., τό ἔαρινό ἐξάμηνο τοῦ 2005

[3] Ρωμ. 11, 29

[4] Ἀγίου Νεκταρίου, Μελέτη περί βλασφημίας, Ἄπαντα, τόμ. Ε΄, Ἱ. Μ. Ἀγ. Τριάδος Αἰγίνης, Ἀθήναι 2011, γραμμή 1061-1067, σελ. 143

[5] Μεγάλου Ἀθανασίου, Ἐπιστολή πρὸς τόν αὐτόν Σεραπίωνα ὁμοίως περί τοῦ Ἀγίου Πνεύματος, PG26, 653B, στό ἁγ. Νεκταρίου, Μελέτη περί βλασφημίας, ὁ.π., γραμμή 1115-1117, σελ. 146

[6] Ἀγίου Νεκταρίου, Μελέτη περί βλασφημίας, ὁ.π., γραμμή 1039-1042, σελ. 143

[7] Ἀγ. Κοσμά Αἰτωλοῦ, Διδαχή Δ΄

* Ο Αρχιμ. Ἀθανασίος Ἀναστασίου εἶναι Προηγούμενος της Ἱ. Μ. Μεγάλου Μετεώρου.

Ἅγια Μετέωρα, 17 Ἰουνίου 2025.

[Πηγή](#)